

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschijnt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags. Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad. groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs. Alletoezending van brieven, annonces, g.d., enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
8 fr. buiten
Een blad afzonderlyk 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel 15
De reclamen 25

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laatste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven gemeten voordeliger conditiën.

De personen die zich van heden zullen abonneeren aen den *Postryder* voor het jaer 1865, zullen het blad gratis ontvangen tot den eersten january aenstaende.

TONGEREN, DEN 15 NOVEMBER.

De autwerpse forten.

L'Escaut kondigt de volgende nota af:
« De generael Totleben, verdediger van Sebastopol, door eenen opperofficier van het geslacht ondervraagd, heeft de meening uitgedrukt dat de verdediging der plaets van Antwerpen 15,000 kanonnen zoude vereischen. Het belgisch leger bezit tegenwoordig 2,000 of 2,500 kanonnières en 1,000 kanonnen; maer mits eene kleine vermeerdering van 10 of 12 miljoen franks op het budget van oorlog, zoude het gemakkellyk wezen tot de door den russisschen generael noodzakelyk geoordeelde inrigting te geraken: — 't is simpel gelyk den *bonjour*.
Berigt aen de lastenbetalers.

Toestand der zaken te Brussel.

Men hoopt dat het budget van oorlog veel gevaer zal loopen.
De derde sektie der Kamer heeft het met eenparige stemmen verworpen. In de andere sektionen genoot het veel oppositie.
De opinie van M. Le Hardy de Beaulieu (geene fortifikatien meer en byna geen leger) wint veld.

Men schryft uit Brussel, 7 november:
De hertog van Brabant die nog altyd in ziekelyken toestand verkeerd, is heden morgen naer het zuiden verrokken, om er zyne krachten te herstellen. Na te Parys een paar dagen verbleven te hebben, om er zynen vader, koning Leopold en keizer Napoleon te begroeten, begeeft de prins zich rechtstreeks naer Egypte ten einde er een gedeelte van den winter door te brengen.
— De heer gouverneur van Brabant heeft de gemeente lasten weten even als de gemeentelyke onderwyzers dat de bestendige deputatie beslist heeft dat de vergoeding toe te staen op de schoolbegrootingen voor de schoolbehoefden der behoeftige leerlingen voortaan zal bepaeld worden op eenen frank in stede van 75 centimen per kind, gebragt op de inschryvings-lyst, opgemaakt overeenkomstig het koninglyk besluit van 25 mei 1863.
Om dat zoo te beslissen heeft de deputatie rekening gehouden, ten eersten van het reël getal der schoolkinderen niet bevat al de behoeftigen ingeschreven op die lysten, ten tweeden, dat de leijen ten minsten twee jaar kunnen duren, en dat het ook zoo gelegen is met de boeken byzonder der middelbare en hogere afdeelingen. (Hier volgt eene berekening der kosten voor 130 ingeschrevene schoolkinderen, welke slechts een reël getal geeft van 100 die de school bywoonen).

— Een zoogenamde paerdenkoopman heeft dezer dagen in ons land talryke lieden bedrogen. Hy was gelogerd in een hotel van Gosselies, alwaar hy zich deed dienen als een man, die eene welvoorzienige beurs had. Iederen dag deed hy eenen uitstap naer een naburig dorp, bezocht de pachthoeren, en bood geld op te koopen paerden, kwam nopens den prys overeen, at en dronk zonder zich veel te laten plagen, en vleide de dochters van den huize. Hy deed zich gewoonlyk op zyne uitstappen vergezellen door eenen knecht uit het hotel, waer hy was afgestapt. De gekochte paerden moesten zonder uitstel in den namiddag te Gosselies zyn; de overeengekomene prys kon aldus in handen van den geleider, gestort worden.
Zaterdag laest was het te Gosselies eene ware paerdenmarkt; er kwamen er van alle kanten: de omtrek van het hotel, waer van hooger gesproken is, stond er geheel mede bezet. De verkoopers stonden naer den koopman te wachten, die gedurende den morgen naer Bulet verrokken was, alwaar hy nieuwe aankopen moest doen.
Lang bleven zy daer wachten, maer de koopman kwam niet terug; onderwege had hy zich onder eenig voorwendsel van den knecht van het hotel ontmackt, die in zyn gezelschap veel behagen vond, en had zich naer andere streken gerigt.
Des morgens had hy den hotelhouder gevraagd, om

hem eenen napoleon te wisselen; hy had het geld genomen, doch maer een ding vergeten, het was van het goudstuk in de plaets te geven. Het is waer dat de hotelhouder het met andere onkosten op zyne rekening heeft gezet.

— De gemeente Kapelle-ten-Bosch is het toneel eener treurige gebeurtenis geweest. Een jonge pachter had den avond, met andere jongelingen, in eene herberg doorggebracht. Toen hy omstreeks 10 ure naer huis keerde, werd hy onderweg aengevallen door dry of vier der gezellen, die hy verlaten had, en die hem zoo mishandelden dat hy voor dood bleef liggen. 's Morgens werd hy badende in zyn bloed ter plaetsse gevonden. Hy gaf nog nauweliks eenig teeken van leven; echter hoopt men hem te redden.
Men kent de reden niet, welke tot eenen zoo laffen aanslag hebben kunnen aenleiding geven. Een der voornaemste aenvallers is reeds gegrepen, en zit in de gevangenis der Kleine Karmelieten opgesloten.

— Men schryft uit St-Truiden:
Dezer dagen een boer zich alhier in eenen winkel een pak winterstoffen aengekocht hebbende, gaet met hetzelfde naer eenen anderen, waer hy het ongelukkeliglyk vergat. Kort daarna boden zich drie nieuwe koopers aen; de winkelster, het vergeten pak eerst bemerkende toen deze laetsen beengingen, meende dat hetzelfde hun toebehoorde en riep eenen hunner terug, die haer in hare wyshid latende, het zonder veel complimenten aennam en ermee vertrok. Helaes! hoe verwonderd was zy niet toen de eerste naer zyn pak vragen kwam dat zy ter goeder trouw aen eenen andere had overhandigd. Nogtans, op de behendigheit van onzen onder-kommissaris Kersteens stemmende, gaf zy alle hoop niet op en raedde den boer hem onmiddelyk het geval te gaen bekend maken. En inderdaed, na met veel hastigheid hier en daer gepoold en gesnuffeld te hebben was hy weldra op het spoor van den pligtige en bekwaam het pak dat nog ongehinderd was!

— By het vertrek van het laetste konvooi naer Gent had gisteren te Antwerpen een smertelyk ongeluk plaets. Eene vrouw, hebbende een kind op den arm, stond by haren man, die ging vertrekken, toen een vighant volop kwam aengereeden en de vrouw ten grond wierp. De man had den tyd haer weg te trekken voor dat zy letsel bekomen had, maer ongelukkeliglyk had de moeder haer kind laten ontsnappen, en de wielen van het rytuig gingen over de beide beenen van het klein schepsel, die geheel verpletterd werden.

Tegen den koetsier der vigilans is proces-verbael opgemaakt.

— Te Antwerpen stierf onlangs eene oude vrouw, die van de openbare hefdadigheid leefde; geene erfgenamen heten zich kennen en het lyk werd door de weldadigheidshuizen begraven. Niemand dacht er aen de meubelen weg te halen, welke bestonden uit een vermemelden beddebak met strooi in, een stuk tafel, twee versleten stoelen, enz. Iemand gelaste zich daer eendelyk mede, om dezelve als brandhout te gebruiken. Hoe groot was niet zyne verwondering, toen hy onder het strooi een zakje vond, bevattende ongeveer 500 franken in verschillige munten, en in de schuf der tafel een boekje, waerin vier bankbiljetten van 100 frs lagen, dus een geheel van ongeveer 900 frs, achtergelaten door die arme gewaende bedelares, welke lever gebrek had geleden dan zich goed te verzorgen, en voortleefde op de overschotten van spyzen die zy van de openbare hefdadigheid ontving. Thans, zegt men, biedt zich een aantal erfgenamen aen om den onverwachten buit te deelen.

— Een nachtwandelaerster. — Men verhaelt eene daed van eene nachtwandelaerster, zegt de *Journal de Roubaix*, die zeer zeldzaam is. Een jong meisje van Robueys, Zulma S., behoorende tot eene familie van brave en eerlyke werklieden, staet elken nacht dezelfde ner op, aensteekt het vuer, maekt koffy zet de tafel gereed als voor eene maelyd, zonder de lepels, de messen en de fourchetten te vergeten, en gaet weer slapen zoobaest haer werk gedaan is. Omtrent eene uer daarna, komt zy weer uit haer bed, neemt alles van tafel en legt het wederom op zyne plaets; alsdan neemt zy eenen bessem, veegt geheel den beneden en doet het stof van de meubels.

Rond vier ure legt zy zich weer te bed en slaept tot vyf uren op welk uer hare ouders altyd opstaen.

Den eersten keer scheen dat meisje zeer verwonderd als men haer verteld had wat er gebeurd was, en peisde dat men met haer lachte.

Hetgeen wonderbaar voorkomt, is dat Zulma S. die in de fabriek werkt, gemeenelyk het huiswerk niet doet. Men bemerkt ook dat zy altyd de tafel maer gereed maekt

voor dry personen terwyl zy dry zusters en twee broërs heeft waerby men moet voegen haren vader en hare moeder.

— Een gansch geduldige pastoor heeft zich bezig gehouden met de woorden te tellen welke gemeenlyk het zy in het gesprek of in de letterkunde gebruikt zyn, en is tot zoo ver gekomen het volgende te bestatigen:

» Eenige landbouwers van de parochie door hem bediend gebruiken niet meer dan 500 woorden.

» De oude Egyptenaers, voor zoo veel men er heden door de beeldletters kan over oordeelen, gebruikten omtrent 685 woorden. Het *libretto* van een italiaensch opera gaet zelden boven dit getal woorden.

» Een wel opgevoerde engelschman, die zyne humaniteiten gedaen heeft, die zynen bybel en de werken van Schakspeare, den *Times* en al de boeken van het lezings-kabinet, waerby hy geabonneerd is, leest, gebruikt zelden in het gesprek meer dan 3 tot 4,000 woorden.

» De nauwkeurige denkers, de geleerden zy die alle oneygene uitdrukking verwerpen en hardnekkiglyk het woord zoeken, welk zy tot het uitdrukken hunner gedachte noodig hebben, gebruiken zekerlyk een groot getal woorden.

» De welsprekende redenaers hebben 10,000 woorden ten hinnen dienste.

» Schakspeare, de vruchtbaerste, de afwisselendste der engelsche schryvers heeft met omtrent de 15,000 woorden geschreven.

» Het *Paradis perdu*, van Milton is met 6,000 woorden gemackt.

» Eendelyk het *Ancien Testament* heeft in 5,642 woorden alles gezegd wat er te zeggen was.

— *Verschillige manieren van groeten.* — In Vrankryk groot men elkander zeggende: — Hoe draegt gy u? — De Japanes groot met eene pantoffel van af zynen voet te trekken. — In den Indoustaen groot men eenen man met hem aen den haerd te tasten. — De bewooners der philippische eilanden nemen uwe hand om u eer te bewyzen en wryven er zich het aengezigt mede. — De Lapons drukken sterk met den neus op deugene van den persoon die zy aanspreken. — In Nieuw-Guinea, om u goeden avond te wenschen, legt men groene bladeren op uw hoofd. — De Ethiopien neemt het kleeid van dengene dien hy nadert en bedekt er zich tot onbescheidenheid mede. — De zonen van Aracanië openen hunne aders en bieden hun bloed tot dranken aen, als zy een hooggeachten persoon willen groeten. In het Cur, zegt men u: *Zweet gy!* omdat een droog vel als een voortteeken eener doodelyke ziekte aenzien wordt. — De Hollander zegt: *hoe zaert gy?* — De natuurleerkennde Dutscher zegt: *hoe bevindt gy u?* — De Engelse vragen elkander: *hoe doet gy doen?* (uwe zaken zeker.) — De Spanjaerds vragen elkander als hoogmoedigen: *staet gy reyt?* — Eertyds zegden de Grieken by elkander komende: *Werk on vare wel.* — De Romeinen zegden slechts: *hoe gaet gy?* — Germanië heeft eene trefende verscheidenheit van groetenis behouden: *leeft gy wel?* — De Polen zeggen: *Ik val voor uwe voeten.* — De Italianen: — *Ik kus uwe handlen.* — De Chinezen: *Hebt gy uwen ryst opgeeten?* — De Turken: *Zaligheid en gezondheid.*

Engeland.

ONTPLOFFING VAN EEN BUSKRUID-MAGAZYN.

Woensdag heeft er alweer een hevige buskruid-ontploffing plaets gehad, en wel, in de de fabriek der firma Hall, te Davington, in de nabyheid van Fakersham.

Het ongeluk gebeurde des namiddags ten 3 uren, op welk tydstep een gedeelte van een tot deze fabriek behoorende gebouw in de lucht vloog, zoodat het met een breed houten afsiak uit elkander werd geslingerd. Twee arbeiders die aldaer juist aen het werk waren, werden door den schok een eind ver in de lucht opgevoerd.

Hunne misvormde lyken zyn eerst een geruimen tyd daarna uit de puinhopen opgedolven.

Er was op dat oogenblik geen groote voorraad van buskruid aanwezig, daer er juist kort te voren zoo veel was weggebaeld, dat de ontploffing alleen kon veroorzaekt worden door het overgeschot dat op den vloer lag uitgespreid.

Ofschoon de steenen muren van het gebouw grootendeels zyn blyven staen, zoo was de werking overigens evenwel zoo hevig, dat niet alleen alle machinen totaal vernield zyn, maer ook een aantal voor het huis staende boomen by de takken zyn afgekap.

Gelyk gewoonlyk, is omtrent de oorzaak van het onheil nog niets bekend.